

червено прасенце мжжътъ е доволенъ отъ жената, и жената — отъ мжжа, но това е временно доволство. За миналото и това е било добре, но настоящето изисква другъ животъ, други отношения. Временното доволство е създало гробищата. Временното доволство е признакъ на старата култура. Въ старата култура умиратъ годишно по 40 милиона души, ежедневно — по 109,589, всѣки часъ — по 4566, всѣка минута — по 76, и всѣка секунда — по двама-трима души. Следъ всичко това старата култура иска да оправдае броя на тия жертви съ лозунга: Такава е волята Божия. Не, волята Божия не е такава. Казано е въ Писанието: „Богъ не благоволи въ страданията и смъртъта на човѣка“.

Казано е въ Писанието: „Ако се не родите отъ вода и духъ, не можете да влѣзете въ Царството Божие“. Казано е още: „Богъ е Любовъ“. Да се роди човѣкъ отъ вода и отъ духъ, това значи, да се роди отъ Бога, Който е любовь. Тази любовь, именно, искаме вие да опитате. Обикновената човѣшка любовь сте опитали и като деца, и като юноши, и като мжже, и като жени, и като млади, и като стари. Сега трѣбва да опитате любовьта като вода и като духъ. Сега трѣбва да познаете свойствата на водата и на духа, за да станете граждани на Царството Божие. Когато познаете Бога като Любовь, въ всички Негови прояви, тогава само ще се освободите отъ страданията и мжчнотиитѣ въ живота. Докато не познаете Бога като Любовь, дълго време още ще страдате и ще се мжчите.

Христосъ е казалъ на учениците си: „Ако не се отречете отъ себе си, отъ своя животъ, не можете да бѫдете мои ученици“. И до днесъ още се проповѣдва законътъ на жертвата, на себеотричането. Законътъ на жертвата е разуменъ животъ. Има смисълъ да жертвувава човѣкъ, но разумностъ се иска отъ него. Ще кажете, че човѣкъ трѣбва да жертвувава живота си. Какъ ще жертвувава живота си, когато още не го е проявилъ? Ще кажете, че човѣкъ трѣбва да жертвувава стария си животъ. Какво разбирате подъ думата „старъ животъ“? Старъ животъ не сѫществува. Когато говорите за живота и го дѣлите на старъ и новъ, вие трѣбва да разбирате, какво въ сѫщностъ е животътъ. Когато Христосъ говори за вѣчния животъ, Той разбира възвишенния, красивия, съвършения животъ. Който придо-